

D E C I Z I E

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Chetrean Serghei Ștefan, născut la 27 iulie 1968, originar și locuitor al s. Miclești, raionul Criuleni, modovean,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.05.2014 - 11.12.2014;

Instanța de apel: 22.01.2015 – 26.03.2015;

Instanța de recurs: 29.05.2015 – 24.06.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 11 decembrie 2014 Chetrean Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 al. (1) Cod penal la pedeapsă cu amendă în beneficiul statului în mărime de 700 unități convenționale -14 000 lei (paisprezece mii lei).

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit că, Chetrean Serghei la 12 februarie 2014, la ora 18.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se afla pe o stradă din s. Miclești, raionul Criuleni, în fața magazinului SRL „Boaghi Ecaterina”, unde încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd lipsă totală de respect față de societate, a inițiat un conflict cu Parfeni Pavel, în procesul căruia a aplicat față de ultimul violența fizică, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i în acest mod intenționat o echimoză pe față, hemoragie în sclera ochiului stîng, care prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 D din 25 martie 2014 se califică că vătămări neînsemnate, iar cînd Cazacu Ion a interveni și i-a cerut lui Chetrean Serghei

Ștefan să înceteze acțiunile sale huliganice, el nu a reacționat și i-a aplicat și ultimului o lovitură cu pumnul în față.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Chetrean Serghei și avocatului Crețu Ion în interesele lui, solicitând casarea integrală a hotărârii atacate și pronunțarea unei noi sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de 287 al. (1) Cod Penal.

În motivarea apelurilor s-a invocat că:

- în sentință nu au fost descrise amănunțit probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată;

- nu sunt argumentate motivele admiterii sau respingerii probelor, atât de învinuire, cât și de apărare, nu sunt supuse analizei toate probele examinate în ședință;

- aprecierea dată depozițiilor inculpatului și martorului de către prima instanță este una neîntemeiată, deoarece instanța nu s-a expus anume din care motive sau în baza căror probe consideră declarațiile inculpatului Chetrean Serghei și Sîrbu Tudor că nu corespund adevărului;

- inculpatul nu este de acord cu faptul că instanța de fond nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatului Chetrean Serghei și Sîrbu Tudor referitor la faptul că inculpatului i-au fost produse leziuni corporale de către Parfeni Pavel și Cazac Ion, care se confirmă prin raportul de constatare medico-legală nr. 656 din 14.02.2014 privind constatarea leziunilor corporale la Chetrean Serghei și raportul de expertiză medico-legală nr. 144D din 25.03.2014 privind constatarea leziunilor corporale;

- Chetrean Serghei consideră că instanța de fond a admis neîntemeiat în calitate de probe comunicarea telefonică și cererea pătimitului care ar demonstra vinovăția lui, deoarece aceste două acte prevăd doar o adresare către organul de poliție și în conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală „Plîngerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărâre”;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 145 D din 25 martie 2014 nu dovedește că Chetrean Serghei a săvârșit o infracțiune de huliganism, ci doar se dovedește faptul că Chetrean Serghei i-a aplicat o lovitură lui Parfeni Pavel și i-a provocat leziuni corporale neînsemnate, însă instanța de fond nu a clarificat motivul aplicării loviturii, care a fost cauzată de adresarea către Chetrean Serghei a unui cuvînt necenzurat din partea lui Parfenii Pavel, iar acțiunile lui urmau a fi calificate în conformitate cu Codul contravențional conform art. 78, adică vătămarea intenționată ușoară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, au fost admise, din alte motive, apelurile declarate, casată sentința și pronunță o nouă hotărîre conform modului stabilit m pentru prima instanță după cum urmează:

Chetrean Serghei Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 al. (1) Cod penal la pedeapsa penală în formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale - 6000 (șase mii) lei.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat că, reieșind din materialele cauzei penale, instanța de fond a adoptat o soluție legală, întemeiată și motivată în partea ce ține de constatarea vinovăției inculpatului Chetrean Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, însă nu a ajuns la o concluzie justă în partea ce ține de individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Chetrean Serghei.

Instanța de apel a conchis că situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect și anume:

- declarațiile inculpatului Chetrean Serghei, ale părții vătămate Parfeni Pavel Ivan, martorului Sîrbu Tudor Ion, cât și materialele cauzei, inclusiv:

- comunicarea telefonică din 12 februarie 2014 parvenită în unitatea de gardă a inspectoratului de poliție Criuleni de la primarul s. Miclești raionul Criuleni, Buga Iurie, din conținutul căreia rezultă, că la 12 februarie 2014 în jurul orelor 18.40 în barul din s. Miclești, raionul Criuleni locuitorii satului Parfeni Pavel și Cazacu Ion au fost bătuți de către consăteanul Chetrean Serghei, pricinuindu-le dureri fizice (f.d. 15);

- cererea pătimitului Parfeni Pavel din 13 februarie 2014 pe numele inspectorului-șef de poliție Criuleni, Armașu Alei din care rezultă că Parfeni Pavel a cerut să fie tras la răspundere conform legii Chetrean Serghei, care pe 12 februarie 2014 în jurul orelor 18.30 la barul SRL „Boaghe Ecaterina”, fără nici un motiv 1-a lovit pe el cu pumnul în față, cauzîndu- dureri fizice, dar și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 D din 25 martie 2014 din care rezultă incontestabil faptul că în urma agresiunii de către inculpatul Chetrean Serghei Ștefan pătimitului Parfeni Pavel Ivan i-au fost cauzate o echimoză pe față, hemoragie în sclera ochiului stîng, care se califică ca vătămări neînsemnate (f-d 58).

Colegiul penal a considerat că prima instanță în mod corect a dat o apreciere critică depozițiilor martorului Sîrbu Tudor Ion, calificîndu-le ca versiune menită să-l protejeze pe inculpatul Chetrean Serghei de răspundere penală și pedeapsă.

Apreciind probele enunțate, instanța de apel a concluzionat că, argumentul inculpatului precum că, prin declarațiile sale și a martorului Sîrbu Tudor se

demonstrează că anume Parfeni Pavel este cel ce a provocat conflictul se combate prin declarațiile părții vătămate, dar și prin comunicarea telefonică din 12 februarie 2014 parvenită în unitatea de gardă a inspectoratului de poliție Criuleni de la primarul s. Miclești raionul Criuleni Buga Iurie, din care rezultă că Parfeni Pavel și Cazacu Ion au fost bătuți de consăteanul lor Chetrean Serghei.

Afirmația invocată în cererea de apel precum că instanța de fond a apreciat neîntemeiat în calitate de probă comunicarea telefonică și cererea pătimitului care ar demonstra vinovăția lui Chetrean Serghei, instanța de apel o apreciat-o critic, deoarece în conformitate cu art. 93 al Codului de procedură penală *probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.* Prin urmare, comunicarea telefonică din 12 februarie 2014 parvenită în unitatea de gardă a inspectoratului de poliție Criuleni de la primarul s. Miclești, raionul Criuleni Buga Iurie constituie un element de fapt care servește la constatarea existenței infracțiunii de huliganism, la identificarea făptuitorului, iar instanța de fond a reținut în mod corect în calitate de probă comunicarea nominalizată.

În același context, instanța de apel a conchis că, prima instanță a reținut în mod justificat în calitate de probă cererea lui Parfeni Pavel înaintată la poliție, care a solicitat să fie tras la răspundere conform legii Chetrean Serghei, care la 12 februarie 2014, în jurul orelor 18.30, la barul SRL „Boaghe Ecaterina”, fără de nici un motiv, l-a lovit cu pumnul în față, astfel cauzîndu-i dureri fizice. În acest sens, deși inculpatul a susținut că conflictul a fost provocat de către Parfeni Pavel, plîngerea la organele de poliție a fost înaintată anume de Parfeni Pavel, în timp ce Chetrean Serghei nu s-a adresat la organul de poliție, fiind combătută în asemenea mod versiunea inculpatului despre apariția conflictului.

Colegiul a mai menționat, că atît în ședința instanței de fond, cît și în ședința instanței de apel, inculpatul Chetrean Serghei a recunoscut că a aplicat lovitura lui Parfeni Pavel, s-au numit cu cuvinte necenzurate în loc public, astfel solicitarea acestuia de achitare neavînd nici un suport legal.

Ca neîntemeiată a fost calificată și solicitarea inculpatului de a califica acțiunile sale în baza art. 78 Cod contravențional, în acest context instanța de apel reținînd recomandările pct. 14 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, potrivit căruia, *instanțele de judecată vor ține seama că acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componența*

infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin.(1) art.287 CP: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită. Dacă acțiunile ce tulbură ordinea publică și liniștea cetățenilor (de exemplu: expresiile injurioase în locurile publice, acostarea jignitoare a cetățenilor și alte acțiuni asemănătoare) nu sunt însoțite de acțiunile adiacente, specificate mai sus, atunci calificarea trebuie făcută potrivit art.164 „Huliganismul nu prea grav” din CCA.

Instanța de apel a decis, că în speță acțiunile comise de Chetrean Serghei care au tulburat liniștea cetățenilor și ordinea publică, prin numirea în public cu cuvinte necenzurate, au fost însoțite de aplicarea violenței, cad sub incidența legii penale.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond eronat și ilegal i-a stabilit lui Chetrean Serghei ca circumstanță agravantă la individualizarea pedepsei „comiterea infracțiunii de către inculpat în stare de ebrietate alcoolică”, deoarece partea acuzării nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă precum că inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică, cu atât mai mult, acuzatorul nici în rechizitoriu și nici în susținerile verbale nu a invocat o asemenea circumstanță agravantă, indicînd că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar instanța de fond invocînd din oficiu respectiva agravantă care nu este probată prin nici o probă.

Astfel, instanța de apel ținînd cont de prevederile art.61,75 Cod penal, a reținut că, fapta comisă de către Chetrean Serghei constituie o infracțiune mai puțin gravă, inculpatul anterior a fost judecat dar antecedentul penal este stins, dauna cauzată se materializează prin vătămarea corporală neînsemnată a părții vătămate Parfeni Pavel, circumstanța atenuantă fiind săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, agravante nefiind stabilite.

În concluzie Colegiul a considerat că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond lui Chetrean Serghei este prea aspră, în privința acestuia fiind aplicată pedeapsa sub formă de amendă maximă în mărime de 700 unități convenționale, pedeapsă care nu este proporțională faptei comise de inculpat, motiv pentru care a stabilit inculpatului Chetrean Serghei o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale - 6000 (șase mii) lei, considerînd-o echitabilă, ce se încadrează în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și aplicată în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1. *procurorul*, care invocând temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și menținerea sentinței.

În susținerea recursului recurentul invocă că, pedeapsa stabilită de instanța de fond nu numai că este una legală, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, este una justă, adică la stabilirea ei s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

Instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul Chetrean S. a comis o infracțiune mai puțin gravă; i-a aplicat intenționat părții vătămate Parfeni Pavel multiple lovituri peste diferite părți ale corpului; vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, anterior a fost condamnat, prin urmare, neîntemeiat a fost diminuată pedeapsa aplicată de către instanța de fond de 700 unități convenționale la 300 unități convenționale.

5.2. *inculpatul Chetrean Serghie*, care invocând art.427 Cod de procedură, fără a concretiza care eroare din acest articol a fost comisă de instanța de apel, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În susținerea recursului indică că instanța de apel nu a dat răspuns la toate motivele indicate în cererea de apel, și anume:

- nu au fost descrise amănunțit probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată;

- nu au fost argumentate motivele admiterii sau respingerii probelor, atât de învinuire cât și de apărare;

- nu s-au supus analizei toate probele examinate în ședință;

- nu s-a expus amănunțit dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;

- a fost încălcat egalitatea armelor în cadrul examinării apelului, prin faptul că a fost respins demersul avocatului de a audia în calitate de martori Boaghe Mihail, Boaghe Ecaterina care sunt stăpînii magazinului și puteau confirma cele întîmplate și dacă le-a fost adus vre-un prejudiciu. La fel, nu a fost admisă de Curtea de Apel audierea martorului Petrasco Eugen și a lui Bargan Sergiu care au văzut cele întîmplate:

- nu s-a dat nici o apreciere raportului de constatare medico-legală nr. 656 din 14.02.2014 privind constatarea leziunilor corporale la cet. Chetrean Serghei și raportul de expertiză medico-legală nr. 144D din 25.03.2014, care stabilește că inculpatul nu este vinovat în comiterea infracțiunii, acestea coroborînd cu declarațiile ultimului și a martorului Sîrbu Tudor, prin care se confirmă că

inculpatul a fost provocat de către Parfeni Pavel prin exprimarea în adresa lui Chetrean Serghei cu cuvinte necenzurate;

- neîntemeiat prima instanță și instanța de apel a considerat ca probe comunicarea telefonică și cererea pătimitului care ar demonstra vinovăția lui Chetrean Serghei, deoarece aceste două acte prevăd doar o adresare către organul de poliție și în conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe;

- acțiunile săvârșite de Chetrean Serghei urmează a fi calificate în conformitate cu Codul contravențional, art. 78, adică vătămarea intenționată ușoară.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1 Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal constată că, temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin.1) art.427 Cod de procedură penală la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor procesual-penale fiind legală și întemeiată. Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărîrea contestată în partea pedepsei, considerînd că instanța de apel nejustificat a diminuat pedeapsa aplicată de către instanța de fond de 700 unități convenționale la 300 unități convenționale.

Conform art.75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.*

Reieșind din prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, Colegiul penal constată că instanța de apel, reducînd pedeapsa cu amenda stabilită inculpatului de prima instanță, ca fiind considerată prea aspră în raport cu fapta comisă și cu cumulul de circumstanțe atenuante, corect a stabilit o pedeapsă mai blîndă, acordînd deplină eficiență prevederilor art.61, 75 și 76 Cod penal.

Astfel, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de fapta comisă de către acesta, care constituie o infracțiune mai puțin gravă, inculpatul anterior a fost judecat dar antecedentul penal este stins, dauna cauzată se materializează prin vătămarea corporală neînsemnată a părții vătămăte Parfeni Pavel, circumstanța atenuantă fiind săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, agravante nefiind stabilite.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis

eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de inculpat.

Colegiul remarcă, că inculpatul în recurs invocă ca temei de casare a decizie recurate art.427 Cod de procedură penală, fără a concretiza care eroare din acest articol a fost comisă de instanța de apel, însă din conținutul recursului rezultă că alegațiile recurentului se încadrează în temeiurile de casare prevăzute la pct.6),8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Deci, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a argumentat corespunzător soluția sa privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin.1) Cod penal încălcînd astfel exigențele pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la cele invocate de recurent, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin.1) Cod penal.

În continuare, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a mai descris în conținutul recursului declarat un șir de probe, care în opinia sa nu au fost apreciate de instanțe la justa valoare, ceea ce, în consecință, a dus la condamnarea inculpatului.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Prin urmare, Colegiul penal

nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Chetrean Serghei privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs. Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care s-a dispus condamnarea inculpatului, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-au stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

În susținerea acesteia, instanța de apel corect a respins argumentul inculpatului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de fond și just puse la baza sentinței de condamnare, or reieșind din constatările făcute de către instanța de apel și redată la p.4.1 al prezentei decizii, ultima a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel și reflectate la p.3 al deciziei, argumentând motivele admiterii și respingerii probelor administrate, fiind analizate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, prin urmare neconstatându-se eroare prevăzută la art.427 alin.1) pct.6) cod de procedură penală, invocată de recurent.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a respins argumentul inculpatului, care este invocat și în recurs, referitor la faptul că prin declarațiile sale și a martorului Sîrbu Tudor se demonstrează că anume Parfeni Pavel este cel ce a provocat conflictul, aceasta se conchide prin declarațiile părții vătămate, dar și prin comunicarea telefonică din 12 februarie 2014 parvenită în unitatea de gardă a inspectoratului de poliție Criuleni de la primarul s. Miclești raionul Criuleni Buga Iurie, din care rezultă că Parfeni Pavel și Cazacu Ion au fost bătuți de consăteanul lor Chetrean Serghei (f.d.12), precum și prin cererea lui Panfil Pavel înaintată la 13 februarie 2014, prin care a solicitat tragerea la răspundere conform legii a lui Chetrean Serghei (f.d.13), pe când inculpatul nu s-a adresat cu o astfel de cerere, mai mult ca atât inculpatul Chetrean Serghei, fiind audiat pe tot parcursul examinării cauzei, a recunoscut că a aplicat lovitura lui Parfeni Pavel, s-au numit cu cuvinte necenzurate în loc public.

Tot în acest context, Colegiul remarcă că instanțele de fond corect au pus la baza condamnării ca probe comunicarea telefonică și cererea pătimitului, deoarece, acestea au fost administrate de un subiect competent al organului de urmărire penală, care conține date autentice și au fost verificate pînă la examinarea recursului menționat, prin urmare cele din urmă exclud alegațiile recurentului referitor la inadmisibilitatea acestora în calitate de probă în conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele recurentului în ce privește declarațiile martorului Sîrbu Tudor și a inculpatului, e de menționat că instanțele de fond justificat le-au apreciat critic, acestea nu presupune și nu echivalează cu achitarea lui, așa cum se pretinde prin recursul declarat, fiind apreciată drept o tactică a apărării aplicată de recurent în vederea eschivării de la răspunderea penală, mai mult ca atât martorul Sîrbu Tudor potrivit declarațiilor sale a menționat că ”... *Ei toți erau în stare de ebrietate. În acest timp în bar a intrat Parfeni Pavel, iar Cazacu Ion a rămas afară în fața barului. Chetrean Serghei s-a apropiat de Parfeni Pavel și i-a propus ca ei ambii să procure o sticlă de coniac și s-o servească, la care Parfeni Pavel i-a răspuns cu cuvinte necenzurate. În acest timp, el a ieșit afară la terasa barului, însă prin sticla ușii a văzut cum Chetrean Serghei l-a lovit pe Parfeni Pavel cu pumnul...*”

Cît privește motivele recurentului precum că, de către instanțele de fond nu s-a dat nici o apreciere raportului de constatare medico-legală nr. 64 și 656 din 14.02.2014 raportului de expertiză medico-legală nr. 144D și 145D din 25.03.2014, Colegiul conchide că acestea doar afirmă starea de fapt creată între inculpat și pătimit, constatîndu-se la ambii leziuni corporale neînsemnate, mai mult ca atât raporturile de expertiză menționate nici nu au fost incluse în lista probelor prezentate de acuzare.

Nu se regăsește la caz nici cele invocate de recurent referitor la faptul că a fost încălcat egalitatea armelor în cadrul examinării apelului, fiind respins demersul avocatului de a audia în calitate de martori Boaghe Mihail, Boaghe Ecaterina, Petrasco Eugen si Bargan Sergiu, deoarece potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de fond (f.d.121, verso), apărarea careva listă a probelor în susținerea nevinovăției inculpatului nu a prezentat, însă instanța a acordat posibilitate apărării de a prezenta martorii solicitați (f.d.123), care s-a soldat cu insucces, inculpatul refuzându-se de proba cu martorii (f.d.123, verso), prin urmare recurentului a avut posibilitatea de a se folosi de proba cu martorii.

În speță, Colegiul penal constată că nici temeiul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

În acest sens, Colegiul remarcă.

În primul rând, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal presupune - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

În speță s-a constatat că infracțiunea a fost comisă de către inculpat.

În al doilea rând, infracțiunea de huliganism prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal prevede acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate în oarecare din următoarele situații:

- a) însoțite de aplicare a violenței asupra persoanelor;
- b) însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;
- c) însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;
- d) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

În această ordine de idei se reține, că:

Ordinea publică înseamnă o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate , de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și

publice.

Încălcarea grosolană a ordinii publice exprimă o vădită lipsă de respect, se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc, etc.

Exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate se au în vedere acțiuni evidente ce ating interesele legitime ale unui grup ori chiar ale unei persoane care se află la locul infracțiunii (proferare de expresii indecente, abordarea unei ținute lipsite de pudoare, efectuarea de gesturi obscene, etc.).

Obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

În sensul art. 287 CP, prin „violență” se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Astfel, infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale – încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată alternativ în: *aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.*

În același timp, potrivit art. 131 lit.”a” Cod penal prin fapta săvârșită în public, se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, iar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, „*spre public*”, spre reacția publicului în privința jignirii demnității publice și încălcării grosolane a ordinii publice. În atare situație făptuitorul poartă răspundere dacă își dădea seama și conștientiza că încalcă grosolan ordinea publică.

Reieșind din aceste prevederi Colegiul, cu referire la cauza din speță reține incontestabil în acțiunile inculpatului prezența deplina a componentei de infracțiune prevăzută la art. 287 alin (1) Cod penal - acțiuni comise de către ultimul în fața magazinului SRL „Boaghe Ecaterina” – loc public, în prezența

mai multor persoane, prin aplicarea violenței, ce se confirmă prin declarațiile părților vătămate Parfeni Pavel și a martorului Sîrbu Tudor, cu obrăznicie deosebită și cinism deosebit– conflict început între înculpat și părtea vătămate în public, neținându-se cont de opinia și atitudinea celor din jur.

În cazul încălcării ordinii publice fără aplicarea violenței față de persoane, în lipsa altor circumstanțe prevăzute în art.287 Cod penal, acțiunile făptuitorului nu vor constitui infracțiunea de huliganism și vor fi calificate drept contravenție conform CCA, ceea ce nu se poate spune despre acțiunile inculpatului în speță, prin urmare neconstatându-se nici eroarea prevăzută la art.427 alin.1) pct.(12) Cod de procedură penală - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

În acest context, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescise de art.414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, iar motivele recurentului nu sunt întemeiate și contravin materialelor cauzei, pe cînd nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea celor imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale, iar recursul declarat de inculpat este inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, în cauza penală în privința lui Chetreaan Serghei, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun